

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Clara Raphael

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 86.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403939904848/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Tolvte Brev

Den 7de Juli 1849.

Min elskede Mathilde!

Saa uundværlig er Du mig, saa uadskillelig er Tanken om Dig fra mine bedste og dybeste Følelser, at ingen Glæde er fuldkommen for mig, før jeg har meddeelt Dig den. Derfor maa jeg ogsaa idag nedlægge min Lyksalighed i Dit kjærlige Hjerte.

Vi have seiret, og han lever, som jeg elsker. Ja, jeg elsker ham endnu, ligesaa heit, men paa en bedre Maade end før. Fra ham fik jeg Efterretningen om Slaget ved Frederits. Mine Følelser overvældede mig næsten, og Mathilde! jeg tør lade Himlen see disse Følelser. Det var ikke alene Kvindens Tak til Forsynet, for hendes Elskedes Frelse; det var ogsaa den danske Piges Jubel over Fædrelandets Seir. Danmark var min første Tanke, Axel den anden; derpaa kjender jeg mig selv igjen! Jeg føler mig selv i hvert Aandedrag, og Gud i mig! O, Mathilde! Saa god, saa mageløs kjærlig er Gud, at den jordiske Lykke, som jeg forskjød, da Fristeren derfor vilde kjøbe min evige Sjæl, den bereder Gud mig nu selv, og jeg tør glad modtage den, som en Gave af hans faderlige Haand. Hvor sandt er ikke hans Ord: Søger først mit Rige, da skal ogsaa det øvrige Fornødne blive Eder tildeelt!

Hør selv, hvad Axel skriver: »Min elskede Clara! Tør jeg, der allerede skylder Dem saa meget, vove en Bøn endnu? – Der stod i det Brev, hvis mindste Stavelse jeg gjemmer i mit Hjerte: »Havde jeg elsket ham paa samme Maade som jeg elskede Gud, da kunde jeg blevet hans Hustru, uden derved at bryde mit Løfte.« – Jeg er overbevist, at Deres Følelser allerede ere luttrede til en søsterlig Kjærligheds rene Flamme; og jeg lover Dem, ved Deres eget, for mig helligste Navn, at al min Stræben skal gaae ud paa at forædle min Lidenskab for Dem, og befrie den fra enhver Blanding af Egenkjærlighed. Men hertil maa De hjælpe mig, Clara! Giv mig ikke alene en Broders Plads i Deres Hjerte, men en Broders dyrebare